

РЕШЕНИЕ

№ 89

гр. гр.Несебър , 16.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, V-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на осемнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Мария М. Берберова Георгиева

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Мария М. Берберова Георгиева
Административно наказателно дело № 20212150200213 по описа за 2021
година

Производството по делото е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод жалбата на „С.Д.М.“ ООД с ЕИК *****, със седалище
и адрес на управление: *****, представлявано от СТ. Д. КР., със съдебен адрес:
*****, тел.:***** **против** Наказателно постановление № 7353 от 01.12.2020г. на
Заместник-министъра на културата, с което на основание чл.97, ал.1, ал.1, т.5,
предл.първо от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПП/, на
дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание – имуществена
санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за административно нарушение
на същата разпоредба. Моли се съдът да отмени обжалваното наказателно
постановление, като незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на
административно- производствените правила.

В съдебно заседание, за дружеството-жалбоподател се явява процесуалния им
представител, който поддържа жалбата от името на доверителя си. Ангажира гласни
доказателства.

За Министерството на културата в съдебно заседание представител не се явява.
Представят писмени и ангажират гласни доказателства. Изпращат писмени бележки, в
които изразяват становище по същество. Претендират присъждане на юрисконсултско
възнаграждение.

Съдът намира, че депозираната жалба е процесуално допустима – подадена е пред надлежния орган, в законоустановения срок, от правоимащо лице и съдържа изискуемите по закон реквизити.

Като взе предвид исканията на страните, събрания по делото доказателствен материал и като съобрази закона, настоящият съдебен състав намери за установено от фактическа и правна страна следното:

На 12.07.2019г., инспектори в Дирекция „Авторско право и сродните му права” на Министерството на културата извършили проверка в ресторант „И.С.“, находящ се в гр.Свети Влас, М.Д., стопанисван от „С.Д.М.“ ООД с ЕИК *****, при която установили използването чрез публично изпълнение на запис на произведението „****“, в изпълнение на ***** & *****, в нарушение на разпоредбите на ЗАПСП, без необходимото по закон съгласие на автора на произведението или представляващата го организация. При извършване на проверката са присъствали свидетелите Б.Д. и П.А. – инспектори в Дирекция „Авторско право и сродни права“ към Министерството на културата, и Б.Н. – управител на ресторанта. За така установеното нарушение, на дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № 7353 от 03.06.2020г., въз основа на който е издадено атакуваното пред настоящата инстанция наказателно постановление.

Недоволен от така издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят, който е сезирал съда с жалба, предмет на разглеждане в производството пред настоящата инстанция.

Съдът, в контекста на правомощията си по съдебен контрол, без да се ограничава с обсъждане на посочените в жалбата доводи, за да се произнесе, настоящият съдебен състав съобрази:

Законът изисква изложените в акта и наказателното постановление обстоятелства, твърдения и обвинения да бъдат доказани от актосъставителя, респективно от административно-наказващия орган. Описаната в акта фактическа обстановка се потвърждава изцяло от събраните по делото писмени и гласни доказателства. От показанията на актосъставителя Д. безспорно се установява, че по време на проверката, обекта е бил отворен за посетители, имало е такива в заведението, и същото е било озвучено с музикални произведения, излъчвани от озвучителни тела, монтирани на подпорни колони в салона за посетители, свързани към диджей пулт, отделен в кабина с поставена в пулта флаш памет. Разпознаването на произведенията е извършено с помощта на служебен мобилен телефон марка „*****“ с инсталирано специализирано приложение за разпознаване на музикални произведения „****“, работещо под операционна система Android върху мобилни устройства. Стопанисващият процесният обект е бил установен от представените на

проверяващите касов бон и Удостоверение за категоризация № 1465 от 11.08.2017г. До приключване на проверката не са били представени договори, с които да е получено необходимото по закон съгласие за използване чрез публично изпълнение на запис на музикалните произведения, констатирани по време на проверката. За установеното нарушение бил съставен Констативен протокол № 7353 от 12.07.2019г., в който били индивидуализирани три музикалните произведения, звучащи по време на проверката, едно от които горепосоченото. Дадено било и предписание на стопанисващият процесния обект да се яви в Министерството на културата в посочени дата и час и да представи документи, удостоверяващи получени права за използване чрез публично изпълнение на запис на констатираните по време на проверката музикални произведения. Копие от протокола бил връчен на управителят Б.Н.. Наред с това, контролните органи направили запитване до Сдружение за колективно управление на авторски права на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели – „М.“ дали същите имат договор с лицето, стопанисващо обекта на проверката. В отговор на това в Министерството на културата постъпило писмо от „М.“, в което се посочвало, че дружеството представлява композитора и автора на текста на излъчвания по време на проверката запис на произведението „*****“, в изпълнение на ***** & ***** , но няма договор със „С.Д.М.“ ООД към момента на извършване на проверката.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът счита, че жалбоподателят е осъществил всички съставомерни признаци на административно нарушение по чл.97, ал.1, т.5, предл.1 от ЗАПСП, поради което е било законосъобразно санкционирано. Безспорно дружеството-жалбоподател е използвало в стопанисвания от него ресторант чрез публично изпълнение запис на произведението „*****“, в изпълнение на ***** & ***** , в нарушение на разпоредбите на ЗАПСП, без необходимото по закон съгласие на автора на произведението или представляващата го организация.

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата възражения за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила относно некомпетентността на органа, издал обжалваното наказателно постановление. Както акта, така и атакуваното наказателно постановление, са издадени от надлежен орган /по чл.98, ал.1, съответно чл.98в, ал.1 от ЗАПСП/ и Заповед № РД09-277 от 19.05.2017г. /л.44/, в рамките на тяхната компетентност. Същите са съставени, съответно издадени в законоустановените срокове по чл.34 от ЗАНН - в рамките на предвидения с чл.34 от ЗАНН едногодишен срок от извършване на нарушението за акта, съответно в рамките на отразения в чл.34 ал.1 от ЗАНН шестмесечен срок, започнал да тече от датата за съставяне на акта за самото нарушение – за наказателното постановление. Видно от данните по делото, проверката е извършена на 12.07.2019г., но нарушението е станало

известно на наказващия орган на 06.03.2020г. с постъпване на отговора от „М.“ в Министерството на културата, на която дата е бил съставен и акта за установяване на административно нарушение.

Съдът не кредитира показанията на водения от жалбоподателя свидетел М.Т., в частта им, в която се сочи, че по време на проверката заведението се подготвяло за работа и всеки си пускал каквато музиката харесва, на първо място с оглед противоречието им с показанията на акт.Д. и на следващо място с оглед евентуалната заинтересованост на свидетеля от изхода по делото предвид обстоятелството, че същата е била работник в дружеството-жалбоподател към момента на проверката.

Що се отнася до наложеното на жалбоподателя административно наказание, съдът намира, че същото е необосновано завишено, поради което следва да бъде намалено до предвидения от закона минимум от 2000 /две хиляди/ лева, като счита, че по този начин ще бъдат постигнати в максимална степен целите на специалната и генералната превенции, залегнали в чл.12 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение, а атакуваното наказателно постановление – потвърдено, като законосъобразно.

Предвид изхода по делото и на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, съдът счита, че в тежест на жалбоподателя следва да се възложат претендираните от наказващия орган разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева, съразмерно на отхвърлената част на жалбата.

Мотивиран от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 7353 от 01.12.2020г. на Заместник-министъра на културата, с което на основание чл.97, ал.1, т.5, предл.първо от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПП/, на „С.Д.М.“ ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от СТ. Д. КР., със съдебен адрес: *****, тел.:*****, е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за административно нарушение на същата разпоредба, като **НАМАЛЯВА** наказанието на **2000 /две хиляди/ лева**.

ОСЪЖДА „С.Д.М.“ ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от СТ. Д. КР., със съдебен адрес: *****, тел.:*****, **да заплати** на Министерството на културата, сумата в размер на **80 /осемдесет/ лева**,

представляваща направени разноси за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд- Бургас.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____